

Navest ću jedan eklatantan slučaj. August Lobmayer bio je jedan od najfinijih i najinteligentnijih svećenika Djakovačke biskupije. Jedna upravo rijetka pojava. Dok je A. Lobmayer bio kapelanom kod rumskega župnika osamdesetogodišnjega Vicze-a, starog unionista iz doba prije 1848. godine, inauguriran je u monarkiji dualizam, te je imenovano Andrassyjevo ministarstvo.

Lobmayer bio je rodom iz Rume pa je bio pače u neakovom srodstvu sa župnikom Viczeom koji ga je vrlo rado imao. Stoga mu je drugi kapelan bio jala pa je upotrebio zgodu te rasvjete da Lobmayera izgrize iz rumske župe.

Napisao je u Obzoru (ili Pozoru) dopis iz Rume u kojemu je Lobmayera denuncirao kao magjarona jer su i njegovi prozori rasvjetljeni bili na dan imenovanja magjarskoga ministarstva.

To je bilo dovoljno za biskupa Strossmayera da Lobmayera uzme na nišan. Kad se je župa u **Nuštru** ispraznila bila preporučio je neko grofu Khuenu, nuštarskomu vlastelinu Lobmayera za župnika a on mu je kao patron župe dao „presenta“.

Lobmayer još nije imao župničkoga ispita pa se je odmah za taj ispit javio, da može zatražiti potvrdu biskupovu i nastupiti službu **nuštarskoga** župnika. Biskup pozvao je kanonika Radića, predsjednika ispitne komisije k sebi pa mu je naložio da na ispitu mora relegirati Lobmayera. Kanonik Radić bio je prije vinkovački župnik a Lobmayer bio je kao vinkovački gimnazijalac kod njega na košti i kvartiru. Radić ga je poznavao kao darovitoga i marljivoga djaka pa je odgovorio biskupu da će Lobmayer sigurno dobro spreman doći na ispit. Biskup je na to ipak zapoviedio da Lobmayer svakako ima biti reprobiran makar i sve znao. Radić je na to položio svoju čast kao predsjednik ispitnoga povjerenstva.

Na to je biskup naložio prof. Liebaldu da ispitna komisija ima Lobmayera relegirati. Liebaldu je to bilo vrlo mučno jer je bio Lobmayerov konškolarac i prijatelj. On se je Lobmayeru ispričao ali ga je komisija zbilja reprobirala. Tim je za njega **Nuštarska** župa izgubljena bila, morao je vratiti „presenta“. Strossmayer mu je obećao da će mu dati koju župu svoje kolature.

Kad je župa u Erdeviku ispražnjena bila podielio je Strossmayer tu župu Lobmayeru te ga dispenzirao od ponovnoga polaganja ispita. U Erdeviku nije bilo crkve, služba božja obavljala se u neakvoj privatnoj kući. Biskup je Lobmayeru obećao bolju župu ako se pobrine da se u Erdeviku sagradi crkva.

Lobmayer je u istinu tu biskupovu želju izpunio te postigao da se je po Bolléovom crtežu sagradila tamo lijepa župna crkva. Strossmayer nije iskupio svoga obećanja, Lobmayer je umro kao erdevički župnik. Ovaj eklatantni slučaj poznat mi je u potankosti – jer mi je A. Lobmayer bio dobar znanac.

Izvor: Zoran Grijak (Hrvatski institut za povijest, Zagreb), "Uspomene i razgovori s biskupom Strossmayerom Isidora Kršnjavoga kao povijesni izvor", *scrinia slavonica* 11 (2011), 97-181., hrcak.srce.hr/file/116205

Podijelite:

Komentiranje za ovaj članak više nije moguće.

JComments